

Eren Ozyay

Selçuk Üniversitesi
ZİRAAT FAKÜLTESİ DERGİSİ

**Selçuk University
The Journal of Agricultural Faculty**

Sayı : 6
Cilt : 4
Yıl : 1994

Number : 6
Volume : 4
Year : 1994

SELÇUK ÜNİVERSİTESİ
ZİRAAT FAKÜLTESİ DERGİSİ

*Selçuk University
The Journal of Agricultural Faculty*

Sahibi :
(Publisher)
Ziraat Fakültesi Adına Dekan
Prof.Dr. İhsan ÖZKAYNAK

Genel Yayın Yönetmeni
(Editor in Chief)
Prof.Dr. Adem ELGÜN

Yardımcı Editör
(Editorial Assistant)
Doç.Dr. Kazım ÇARMAN

Yazıcı İşleri Müdürü
(Editor)
Doç.Dr. Hüseyin ÖĞÜT

Teknik Sekreterler
(Technical Secretaries)
Yrd.Doç.Dr. Nizamettin ÇİFTÇİ
Yrd.Doç.Dr. Sait GEZGİN

Danışman Kurulu
(Editorial Board)
Prof.Dr. İhsan ÖZKAYNAK
Prof.Dr. Şinasi YETKİN
Prof.Dr. Ahmet GÜNCAN
Prof.Dr. Mehmet KARA
Prof.Dr. Asım KABUKÇU
Prof.Dr. Fethi BAYRAKLI
Prof.Dr. M. Fevzi ECEVİT
Prof.Dr. Adem ELGÜN
Doç.Dr. Attila AKGÜL
Doç.Dr. Ramazan YETİŞİR

Yazışma Adresi
(Mailing Address)
Selçuk Üniversitesi Ziraat Fakültesi 42079-KONYA
Tel : 2410047 - 2410041

Her cilt yılda iki sayı olarak yayınlanır

İÇİNDEKİLER

(CONTENTS)

Sayfa No :

Farklı Bitki Sıklıklarının Çemende (*Trigonella foenum greacum* L.) Verim ve Bazı Morfolojik Özellikleri Üzerine Etkileri

The Effects of Different Plant Densities on Yield, and Some Morphological Characteristics of Fenugreek (*Trigonella foenum greacum* L.)

B. SADE, F. AKINERDEM, A. TAMKOÇ, A. TOPAL, R. ACAR, S. SOYLU

5-14

Ekmeklik ve Makarnalık Buğday Çeşitlerinde Gubrelemenin Tane Verimine Etkileri

The Effects of Fertilization on The Seed Yield of Bread and Durum Wheat Varieties

A. AKÇİN, M. ÖNDER

15-24

Konya İlinde Kuru Alanlarda Mülk-Tarla Arazilerinde Analitik Kymet Takdiri Metodu İle Kapitalizasyon Faiz Oranının Hesaplanması Üzerine Bir Araştırma

C. OĞUZ

25-30

Karaman İlinin Tarımsal Mekanizasyon Özellikleri ve Bu Özellikler Arası İlişkiler

The Characteristics of Agricultural Mechanisation in Karaman Province and Relationships Between These Characteristics

A. PEKER, A. ÖZKAN

31-40

Yaprak Yüzey Alanının Farklı Yöntemlerle Saptanması

The Determination By Different Methods of Leaf Surface Area

K. ÇARMAN, C. AYDIN, A. PEKER

41-47

Pozitif Basınçlı Pnömatik İletim Tesislerinde En Uygun Boru Çapının Belirlenmesi

Bestimmung Des Optimalen Rohrdurchmessers Für Pneumatische Förderanlagen Im Druckbetrieb

S. ÇALIŞIR

48-58

Konya Yöresinde Süt ve Besi Sığırı Barınaklarının Fiziksel Yapı Durumu ve Sorunları

The Determination of Constructional Conditions and Problems of The Dairy and Beef Cattle Housing in Konya

N. UĞURLU, M. KARA

59-71

**Çinko Uygulamasının Mısır Bitkisinin Gelişimi ve
Bitkideki Bazı Besin Elementlerinin Kapsamına Etkisi**

**Effect of Soil Applied Zinc on Growth and Some Plant
Nutrient Contents of Maize**

S. GEZGİN, F. BAYRAKLI

72-83

**Sille (Konya) ve Bandırma Dağlıç Koyunlarının Bazı Kan
Parametreleri Bakımından Karşılaştırmaları**

**Comparison of Sille (Konya) And Bandırma Dağlıç Sheep
by Some Blood Parameters**

S. BOZTEPE

84-93

**İvesi Koyunlarında Bazı Çevre Faktörlerinin Doğum ve
Sütten Kesim Ağırlığına Etkileri ve Bu Karakterlere Ait
Kalitim Dereceleri**

**The Effect of Some Environmental Factors on Birth And
Weaning Weights And Herabilities of These Characters in
Awassi Sheep**

S. BOZTEPE, A. ÖZTÜRK

94-100

**Erkek-Dışı Ayrı Yemleme Sisteminin ve Kuluçka Peryodu
Başlangıcında Dışı Yemi Besin Maddesi Kapsamının
Broyler Ebeveynlerinin Üreme Performansına Etkileri**

**Effects of Separate Sex Feeding System And Nutrient
Content of Female Feed in The Early Hatching Season on
Reproductive Performance of Broiler Breeders**

R. YETİŞİR

101-114

**FARKLI BITKİ SIKLIKALARININ ÇEMENDE (*Trigonella foenum graecum L.*)
VERİM VE BAZI MORFOLOJİK ÖZELLİKLERİ ÜZERİNE ETKİLERİ***

Bayram SADE
Ah TOPAL****

Fikret AKINERDEM
Ramazan ACAR****

Ahmet TAMKOÇ
Süleyman SOYLU****

ÖZET

Bu araştırma, Konya ekolojik şartlarında 1992 ve 1993 yıllarında farklı sıra aralığı mesafelerinin çemen populasyonunun verim ve morfolojik özellikleri üzerine etkilerinin belirlenmesi amacıyla yürütülmüştür. Tesadüf blokları deneme desenine göre üç tekerrürlü olarak kurulan bu araştırmada; 20, 30, 40 ve 50 cm sıra aralığı mesafeleri uygulanmıştır.

İki yılın ortalaması olarak en yüksek dane verimi 136 kg/da ile 40 cm sıra aralığı uygulanan parcellerden elde edilmiştir. Genellikle belli bir noktaya kadar, sıra aralığının artırılması bin dane ağırlığı hariç, diğer morfolojik özellikleri olumlu yönde etkilemiştir.

ABSTRACT

**THE EFFECTS OF DIFFERENT PLANT DENSITIES ON YIELD, AND SOME
MORPHOLOGICAL CHARACTERISTICS OF FENUGREEK
(*Trigonella foenum graecum L.*)**

This research has been conducted to determine the effects of different plant densities on grain yield and some morphological characters of fenugreek population under Konya ecological conditions in 1992 and 1993. The experimental design was "Random Block Desing" with three replications. Applied plant densities were 20 cm, 30 cm, 40 cm and 50 cm.

Maximum grain yield was obtained in row width of 40 cm with 136 kg/da as mean of two years generally, the effects of increased row width were positively on morphological characters except 1000 grain weight.

GİRİŞ

Anadolu kültürü yapılan pek çok bitki türünün gen merkezidir. Çemen bitkisi de (*Trigonella foenum graecum*) Anadolu'dan neşet eden bir kültür bitkisidir. Geniş bir adaptasyon yetegine sahip olması, özellikle toprak isteği bakımından kanaatkarsı olması ve geniş bir kullanım alanının olması (yem ve ilaç-baharat bitkisi) yüzyıllardan beri çemeni bu ekolojide önemli bir kültür bitkisi haline getirmiştir. Özellikle Anadolu'nun kurak yörelerinde, su isteğinin az olması dolayısıyla nadas alan-

* Bu araştırma, S.Ü. A.F. tarafından desteklenmiştir (ZF-92/180)

** S.Ü. Ziraat Fakültesi, Tarla Bitkileri Bölümü, KONYA

Geliş Tarihi : 2.02.1994

larında ziraati yapılmaktadır. Çemenin bir baklagıl bitkisi olması onun tarla ziraatindeki önemini daha da artırmıştır. Baklagıl bitkileri toprağı n'ca zenginleştirmeleri, toprağın organik maddesini artırmaları, toprağın fiziki yapısını düzeltmeleri gibi sebeplerle münavebe sistemlerinin vazgeçilmez bitkileridir (Gülümser, 1986).

Tarla tarımındaki ilerlemeler, diğer semi arid bölge bitkilerinde olduğu gibi, çemen ve burçak gibi bitkilerinde ekim alanlarında daralmlara sebep olmuştur. Bu gerilemede, Anadolu'da var olan genetik zenginlikten tam faydalananmadanın rolü vardır. Bu genetik materyal zenginliğinden istifade edilerek, verimli ve kalitesi yüksek çeşitlerin ıslahı üzerinde yeterince çalışılamamıştır. Bu baklagıl türlerinin münavebe düşi kalması ve yerlerine yenilerinin ikame edilememesi, tarla tarımında dengevin bozulmasına sebep olmuş ve bir çok problemi ortaya çıkarmıştır.

İşte bir ilaç-baharat ve aynı zamanda yem bitkisi olan çemen ziraatinde uygun ekim sıklığının tesbiti ve daha da önemli potansiyelinin ortaya konması bu araştırmmanın amacını teşkil etmiştir. Araştırma ile ilgili yaptığımız literatür çalışmásında, ülkemiz ve yurt dışında yapılmış agronomi üzerine az sayıda araştırmaya rastlanması bu araştırmmanın önemini ortaya koymaktadır. Bu araştırmmanın devamı olarak, toplanılan yerel çemen populasyonlarından hat elde etmek amacıyla teksele seleksiyon çalışmalarına başlanmıştır. İslah çalışmaları yanında çemen bitkisinin ekim zamanı, gübre ihtiyaçlarının belirlenmesi gibi bir dizi agronomik araştırmaya ihtiyaç duyulduğu da açıklır.

MATERIAL ve METOD

Konya ekolojik şartlarında 1992 ve 1993 yıllarında olmak üzere iki yıl süreyle yürütülen bu araştırmada bu bölgede yaygın olarak ekilen çemen populasyonu (*Trigonella foenum gracum*) kullanılmıştır.

Denemenin yapıldığı Köy Hizmetleri Araştırma Enstitüsüne ait arazi killi tınlı bünyeye sahip olup, organik madde (%1,1) miktarı düşüktür. Kireç muhtevası (% 21.33) yüksek olan bu topraklar hafif alkali ($P_H=7.9$) reaksiyon göstermektedirler. Tuzluluk problemi olmayan bu topraklar elverişli potasyum bakımından (148.36 kg/da) zengin olup, fosfor miktarı (0.57 kg/da) bakımından düşük seviyededirler.

Denemenin yürütüldüğü 1992 ve 1993 yıllarında 5 aylık (Nisan-Ağustos) bitki yetişme döneminde yağış toplamı sırasıyla 151.0 mm ve 143.9 mm, sıcaklık ortalaması 17.1°C ve 17.6°C, nisbi nem ortalaması % 51.6 ve % 46.5 olmuştur.

Araştırma "tesadüf blokları" deneme desenine göre üç tekerrürlü olarak kurulmuştur. Parsellere sıra arası mesafeleri (20, 30, 40, 50 cm) şansa bağlı olarak dağıtılmıştır. Parseller $3 \times 3 = 9 \text{ m}^2$ ölçüsünde düzenlenmiştir.

Bütün deneme parsellerine saf 5 kg/da hesabıyla P_2O_5 ve saf 2 kg/da N hesabıyla azot uygulanmıştır. Fosfor ve azotun tamamı ekimle birlikte di-amonyum fosfat (DAP) formunda verilmiştir.

Ekim 1992 yılında 10 Nisan da, 1993 yılında 1 Nisan da el ile yapılmıştır. Bitkiler toprak yüzeyine çıktıktan 10-15 gün sonra çapa ve sıra üzeri mesafesi 5 cm olacak şekilde seyreltme yapılmıştır. Parseller bitki büyümeye ve gelişmesinin hızlandığı Haziran ayında bir kez sulanmasıdır.

Hasat 1992 yılında 11 Ağustos da, 1993 yılında 9 Ağustos tarihlerinde yapılmıştır. Hasat, parsel kenarlarından birer sıra, parsel başlarından 50'şer cm'lik kısımlar kenar tesiri olarak çıkarıldıktan sonra kalan bitkilerin elle yolunması suretiyle yapılmıştır. Her parselden elde edilen bitkiler parsel harman makinası ile harmanlanmıştır.

Araştırmayı yürütüldüğü iki yıl boyunca; dane verimi, bitki boyu, meyve dalı sayısı, bitkide bakla sayısı, bakla uzunluğu, baklada dane sayısı, bitki başına verim, bin dane ağırlığı gibi ölçüm ve gözlemler yapılmıştır.

Elde edilen değerler tesadüf blokları deneme desenine göre varyans analizine tabi tutulmuş ve ortalama değerler Duncan önem testine göre gruplandırılmıştır (Düzungüneş ve ark., 1987).

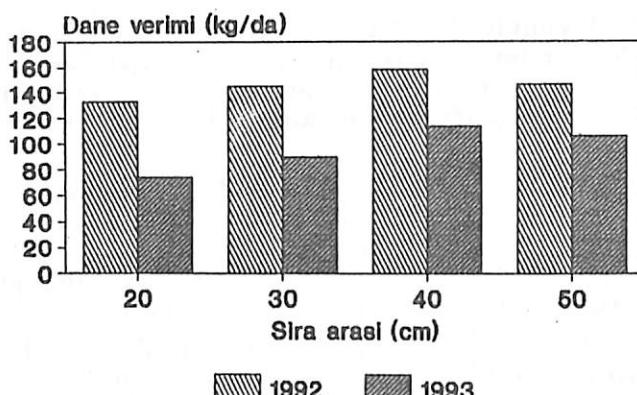
ARASTIRMA SONUCLARI ve TARTISMA

Çemene uygulanan farklı sıra aralıklarında elde edilen dane verimi ve morfolojik özelliklere ait varyans analiz sonuçları Cetvel 1'de ve farklı sıra aralıklarına ait ortalama değerler Cetvel 2'de özetlenmiştir.

Dane Verimi

Sıra aralığı mesafesinin dane verimi üzerine etki istatistikî olarak 1992 yılında ömensiz 1993 yılında önemli bulunmuştur (Cetvel 1). Her iki deneme yılında da sıra aralığının belli bir seviyeye kadar genişletilmesine paralel olarak dane verimi de o nisbettte artmıştır. Nitekim, 40 cm sıra aralığı uygulanan parsellerde elde edilen dane verimi deneme yıllarının ortalaması olarak 136 kg/da ile maksimum olmuştur. Sıra arası mesafe-sinin 50 cm'ye çıkarılması ile dane verimi her iki yılda da düşmüştür. Yıllar ortalaması olarak en düşük dane verimi ise 104 kg/da ile 20 cm sıra aralığı uygulanan parsellerden elde edilmiştir (Cetvel 2). 1993 yılında 40 cm sıra aralığı uygulanan parseller 1. grupta (a), 50 cm sıra aralığı uygulanan parseller 2. grupta (ab) yer alırken, 30 cm ve 20 cm sıra aralığı uygulanan parseller son iki gruba (bc ve c) dahil olmuşlardır. İstatistikî olarak önemli olmamakla beraber, 1992 yılında da sıra aralıklarına göre dane verimindeki değişim buna paralel olmuştur (Şekil 1).

Maksimum verimin elde edildiği 40 cm sıra aralığı mesafesinde genellikle önemli verim unsurları olan bitkide bakla sayısı, baklada dane sayısı ve bitki başına verim ilk sıralarda yer almıştır. Bu durum 40 cm sıra aralığı mesafesinde maksimum verim elde edilmesinin sebebinin açıklamaktadır (Mali ve Swalka, 1987; Pant ve ark., 1984). Bu araştırma sonuçlarına göre Konya ekolojik şartlarında yüksek verim elde edilmesi açısından 40 cm uygun sıra aralığı olara tavsiye edilebilir (Şekil 1).

Şekil 1. Çemende farklı sıra aralıklarında dane verimleri

1992 yılında sıra aralıklarının ortalaması olarak dane verimi 146 kg/da iken, bu verim 1993 yılında 96 kg/da olmuştur. 1993 yılında verimin 1992 yılına nazaran yaklaşık % 34 oranında düşmesi iklimdeki değişimle açıklanabilir. Nitekim, 1992 yılında % 51.6 olan nisbi nem 1993 yılında % 46.5'e düşmüştür. 1993 yılında özellikle çiçeklenme, döllenme ve dane gelişimine rastlayan Temmuz, Ağustos aylarında nisbi nem % 37'ye kadar düşmüştür. Nemdeki bu düşüş önemli verim unsurlarını (bitkide bakla sayısı, baklada dane sayısı ve bin dane ağırlığı) olumsuz yönde etkilemiş ve dane veriminin daha düşükmasına sebep olmuştur.

Cetvel 1. 1992 ve 1993 yıllarında çemende farklı sıra aralıklarındaki dane verimi ve morfolojik özelliklere ait varyans analizi sonuçları

Verim ve Morfolojik Özellikler	'F' Değerleri	
	1992	1993
Dane verimi	0.39	25.44**
Bitki boyu	3.68*	0.06
Bitkide meyve dalı sayısı	3.31*	2.86*
Bitkide bakla sayısı	6.09*	0.80
Bakla uzunluğu	0.65	0.10
Baklada dane sayısı	0.96	0.32
Bitki başına verim	3.51*	1.72
Bin dane ağırlığı	0.85	0.85

(**) İşaretli "F" değeri % 1, (*) işaretli "F" değerleri ise % 5 ihtimal sınırına göre önemli olduklarını göstermektedir.

Cetvel 2. Çemen populasyonunda farklı sıra aralıklarında tespit edilen dane verimi ve morfolojik özelliklere ait ortalama değerler

Sıra Aralıkları (cm)	Dane Verimi (kg/da)			Bitkide Meyve Dalı Sayısı (Adet)		
	1992	1993	Ort.	1992	1993	Ort.
20	133	74 c**	104	4.01 b*	2.77 b*	3.39
30	145	90 bc	118	4.92 ab	3.77 ab	4.35
40	158	114 a	136	5.77 ab	4.0 ab	4.89
50	146	106 ab	126	6.27 a	4.11 a	5.19
Ort.	146	96	121	5.24	3.66	4.45

Sıra Aralık. (cm)	Bitki Boyu (cm)			Bitkide Bakla Sayısı (Adet)			Bakla Uzunluğu		
	1992	1993	Ort.	1992	1993	Ort.	1992	1993	Ort.
20	38.85 b	53.30	46.07	14.25 b	10.94	12.59	11.20	8.50	9.85
30	42.10 ab	52.60	47.35	21.92 ab	12.06	16.99	12.25	8.57	10.41
40	49.18 a	52.70	50.94	32.68 a	16.03	24.35	12.46	10.84	11.65
50	49.47 a	52.20	50.83	31.28 a	13.83	22.55	12.15	11.01	11.58
Ort.	44.90	52.70	48.80	25.03	13.21	19.12	12.01	9.73	10.87
Sıra Aralık. (cm)	Baklada Dane Sayısı			Bitki Başına Verim			Bin Dane Ağırlığı		
	1992	1993	Ort.	1992	1993	Ort.	1992	1993	Ort.
20	9.83	8.25	9.04	4.17 b	2.00	3.07	29.90	22.20	26.05
30	10.73	8.32	9.52	6.50 ab	2.16	4.33	28.90	21.56	25.23
40	10.13	8.82	9.47	9.10 a	3.74	6.42	27.20	22.79	24.99
50	10.76	11.73	11.24	9.03 a	3.22	6.13	27.00	23.08	25.04
Ort.	10.36	9.28	9.82	7.2	2.78	4.99	28.25	22.4	25.32

** İşaretli aynı harfle gösterilen ortalamalar arasındaki fark % 1,

*İşaretli aynı harfle gösterilen ortalamalar arasındaki fark % 5 ihtimal sınırına göre önemli değildir.

Bu sonuçlardan cemende çiçeklenme - erme döneminde hava nisbi neminin çok önemli olduğu anlaşılmaktadır. Üzerinde yeterince araştırmının yapılmadığı cemende, yapılacak ekim zamanı araştırmaları ile çiçeklenmenin bu nisbi nemî düşük peryodun dışarısına çıkarılmasına çalışılmalıdır.

Bitki Boyu

Cetvel 1'in incelenmesinden de anlaşılabileceği gibi, sıra aralıklarının bitki boyu üzerine etkisi istatistikî açıdan 1992 yılında önemli, 1993

yılında ise önemsiz bulunmuştur. Deneme yıllarının ortalaması olarak sıra aralığı mesafesinin 40 cm'ye kadar artırılması bitki boyunu artırmış, sıra aralığı 50 cm'ye çıktığında ise bir miktar düşmüştür. Nitekim, yıllar ortalaması olarak en yüksek bitki boyuna 50.94 cm ile 40 cm sıra aralığı uygulanan parseller sahip olmuş, bunu 50.83 cm ile 50 cm sıra aralığı uygulanan parseller izlemiş, en düşük bitki boyu ise (46.07 cm) 20 cm sıra aralığı uygulanan parsellerde tespit edilmiştir. Yıllar ayrı ayrı ele alındığında 1992 yılında bu sonuçlar sıralamaya uygun olmuştur. 1993 yılında ise genellikle farklı sıra aralıklarında belirlenen bitki boyları birbirlerine yakın olmuştur (Cetvel 2).

Gençkan (1983), çemende bitki boyunun 10-50 cm arasında değiştğini bildirmektedir. Bu araştırmada, muamele ortalamaları dikkate alın循环经济ında bitki boyu 38.85 cm ile 53.3 cm arasında değişmiştir. Araştırmada elde edilen bu bulgular Gençkan (1983) tarafından bildirilen sınırlar arasında yer almıştır.

Bitkide Meyve Dalı Sayısı

Bitkide meyve dalı sayısı üzerine sıra aralıklarının etkisi istatistikî olarak her iki deneme yılında da önemli bulunmuştur. Sıra aralığı mesafesi genişledikçe deneme yıllarının ortalaması olarak bitkide meyve dalı sayısında o nisbettte artmıştır. Nitekim yıllar ortalaması olarak 20 cm sıra aralığında bitki başına 3.39 adet olan meyve dalı sayısı 50 cm sıra aralığında 5.19 adete ulaşmıştır. Duncan önem testine göre 1992 ve 1993 yıllarında 50 cm sıra aralığı uygulanan parsellerde tespit edilen bitkide meyve dalı sayıları 1. grupta (a), 30 ve 40 cm sıra aralığı uygulanan parsellerde tespit edilen bitkide meyve dalı sayıları 2. grupta (ab), 20 cm sıra aralığı uygulanan parsellerde tespit edilen bitkide meyve dalı sayıları ise son grupta (b) yer almıştır (Cetvel 1 ve 2).

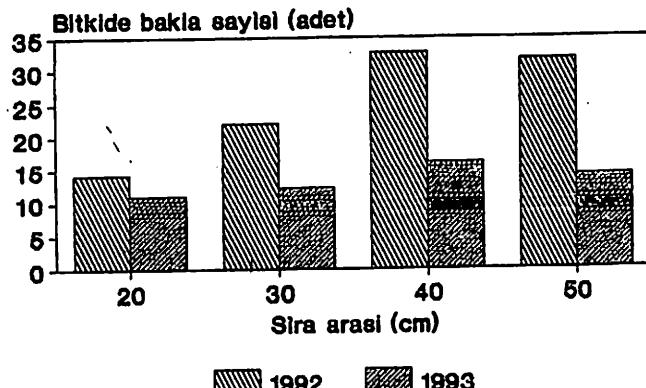
Sıra arası genişledikçe bitki başına meyve dalı sayısının artması bitkinin büyümeye habitusu ile ilgilidir. Geniş sıra aralıklarında çemen daha fazla dallanarak yayvan görünüşlü olma eğilimindedir.

Kohli ve ark. (1988) göre tohum verimini belirleyen en önemli karakter bitki başına meyve dalı sayısıdır. Plant ve ark. (1984) de verimi artırmak için yapılacak seleksiyonlarda bitki başına dal sayısının dikkate alınmasının gerektiğini belirtmiştir. Bu araştırmada da yüksek meyve dalı sayısının tespit edildiği 40 ve 50 cm sıra aralığı mesafesi uygulanan parsellerin dane verimi bakımından ilk sıralarda yer almaları verimle bitki başına meyve dalı sayısı arasındaki olumlu ilişkili işpat etmiştir.

Bitkide Bakla Sayısı

Sıra aralığının çemende bitkide bakla sayısı üzerine etkisi istatistikî olarak 1992 yılında önemli 1993 yılında ise önemsiz bulunmuştur. Deneme yıllarının ortalaması olarak her iki yılda da sıra aralığının belli bir seviyeye kadar genişlemesiyle birlikte bitkide bakla sayısı da artmıştır. Nitekim 40 cm sıra aralığı uygulanan parsellerde bakla sayısı 24.35 adet ile maksimum olmuştur. sıra arası mesafenin 50 cm'ye çakırılmasıyla bitkide bakla sayısı 22.55 adete düşmüştür. Yıllar ortalaması olarak en düşük bitkide bakla sayısı 12.59 adet ile 20 cm sıra arası mesafe uygula-

nan parsellerden elde edilmiştir (Cetvel 2). 1992 yılında 40 ve 50 cm sıra arası uygulanan parseller 1. grupta (a), 30 cm sıra arası uygulanan parseller 2. grupta (ab) yer alırken, 20 cm sıra arası mesafe uygulanan parseller 3. gruba (b) dahil olmuştur. 1993 yılındaki sıra aralıklarına göre bitkideki bakla sayıları arasındaki farklılık istatistik olarak önemli olmamakla birlikte sıralama 1992 yılına benzer olmuştur (Şekil 2).

Şekil 2. Çemende farklı sıra aralıklarında tespit edilen bitkide bakla sayıları

Sıra arası mesafenin 40 cm olduğunda en yüksek bitkide bakla sayısının elde edilmesinin sebebi bu sıra aralığında bitkilerin daha geniş bir toprak tabakasındaki besin elementlerinden ve güneş ışığından daha iyi faydalananmış olmaları şeklinde izah edilebilir.

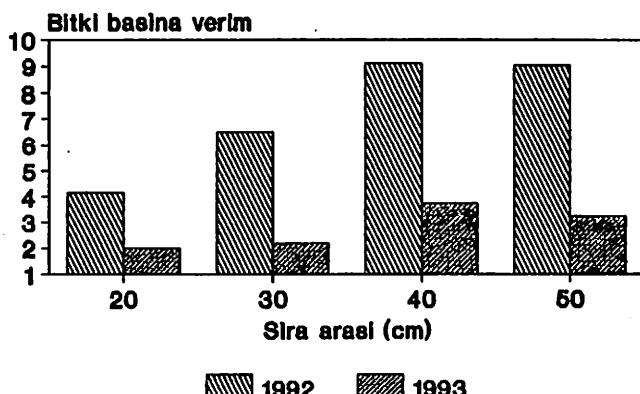
Mali ve ark. (1987) de bitkide bakla sayısının bitki başına verim ile doğrudan ilişkili olduğunu belirtmişlerdir. Bu araştırmalarda bitkide bakla sayısının en yüksek olduğu 40 ve 50 cm sıra arası uygulanan parsellerde dane verimi ve bitki başına verim bakımından ilk sıralarda yer almaları verimle bitkideki bakla sayısı arasındaki olumlu ilişkisi göstermektedir.

Bakla Uzunluğu

Farklı sıra aralıklarının çemenin bakla uzunluğu üzerine etkisi her iki deneme yılında da öneksiz bulunmuştur. Deneme yıllarının ortalaması olarak sıra aralığı mesafesinin 40 cm'ye kadar artırılması bakla uzunluğunu artırmış, sıra arası mesafesinin 50 cm'ye çıkarılmasıyla bir miktar düşmüştür. Nitekim yıllar ortalaması olarak en yüksek bakla uzunluğuna 11.65 cm ile 40 cm sıra arası mesafe uygulanan parseller sahip olmuş bunu 11.58 cm ile 50 cm sıra arası mesafe uygulanan parseller takip etmiştir. En düşük bakla uzunluğu ise 9.85 cm ile 20 cm sıra arası mesafe uygulanan parsellerde tespit edilmiştir.

Bakla uzunluğunun 40 cm sıra arası mesafe uygulanan parsellerde en yüksek olmasının sebebi, bu sıra aralığında bitkinin topraktan ve ışıkta en iyi şekilde faydalananip daha uzun bakla teşekkül ettirmesinden ileri gelmektedir.

arası mesafe uygulanan parseller 2. grupta (ab), 20 cm sıra arası uygulanan parseller ise son grupta yer almıştır. 1993 yılındaki sıra arası mesafelere göre bitki başına verim istatistikleri olarak önemli olarak değişmemekle birlikte sıralama 1992 yılına benzer olmuştur (Şekil 4).

Şekil 4. Çemende farklı sıra aralıklarında bitki başına verim.

Bitki başına verim toplam dane veriminin en önemli unsurunu teşkil etmektedir. Nitekim deneme yıllar ortalaması incelendiğinde bitki başına en yüksek verimin elde edildiği 40 cm sıra arası mesafesi uygulanan parseller, en yüksek toplam dane veriminin elde edildiği parseller olmuştur. Aynı zamanda, bitki başına verimi etkileyen faktörlerden birisi olan bitkideki bakla sayısı da en fazla 40 cm sıra arası mesafe uygulanan parsellerde belirlenmiştir.

Dane veriminde olduğu gibi bitki başına verimde de 1993 yılında, 1992 yılına nazaran önemli düşüşler olmuştur. Bu düşüşün sebebi dane verimi başlığı altında izah edilmiştir.

Bin Dane Ağırlığı

Yapılan istatistik analiz sonucunda farklı sıra arası mesafelerinin çemenin bin dane ağırlığı üzerine etkisi ömensiz olmuştur. Deneme yıllarının ortalaması olarak en yüksek bin dane ağırlığı 26.05 g ile 20 cm sıra arası mesafe uygulanan parsellerden elde edilmiştir. En düşük bin dane ağırlığı 24.999 ile 40 cm sıra arası mesafe uygulanan parsellerde belirlenmiştir. Yapılan araştırmada sıra arası mesafesinin bin dane ağırlığı üzerine önemli ölçüde etkili olmadığı tespit edilmiştir. Diğer incelenen karakterlerle kıyaslandığında en düşük dane veriminin alındığı 20 cm sıra arası mesafe uygulanan parsellerden en yüksek bin dane ağırlığı elde edilmiştir. Bu durum dane sayısı ile bin dane ağırlığı arasındaki ters ilişkiden kaynaklanmaktadır. 20 cm sıra aralığı uygulanan parsellerde en düşük dane sayısının olması, tek danelerin daha fazla büyümeye neden olmuştur.

Sharma ve ark. (1984) yarı dik büyümeye habituslu çemenlerde bin dane ağırlığının 11.7-13.3 g arasında değiştiğini belirtmişlerdir. Gençkan

(1983) ise çemende bin dane ağırlığının 15-25 g arasında değiştiğini bildirmiştir. Muamele ortalamaları dikkate alındığında bin dane ağırlığı 21.56 g ile 29.9 g arasında değişmiştir.

KAYNAKLAR

- Akgül, A., 1993. Baharat Bilimi ve Teknolojisi. Gıda Teknolojisi Derneği Yayınları No : 15. Ankara.
- Düzgüneş, O., Kesici, T., Kavuncu, O. ve Gürbüz, F., 1987. Araştırma ve Deneme Metodları (İstatistiksel Metodları-II). Ankara Univ. Ziraat Fak. Yayın. No : 1021, Ders Kitabı No : 295, Ankara.
- Gençkan, S.M., 1983. Yem Bitkileri Tarımı. Ege Üniv. Ziraat Fak. Yayınları no : 467. Bornova-İzmir.
- Gülümser, A., 1986. Baklagillerin Ekim Nöbetindeki Yeri ve Önemi. O.M.Ü. Ziraat Fak. Derg. 3 (1), Samsun.
- Kohli, UK., Sharma, OP ve Singh, J., 1988. Genetic Variability, Correlation and Path Analysis In Fenugreek. Indian Journal of Horiculture. 45 : 1-2, 119-125.
- Mali, A.L. ve Swalka, S.N., 1987. Studies on Weed Control in Fenugreek (*Trigonella foenum-graecum L.*). Indian Journal of Agronomy. 32 : 2, 188-189.
- Pant, K.C., Chandel, K.P.S. ve Pont, D.C., 1984. Variability and Path Coefficient Analysis in Fenugreek. Indian Journal of Agricultural Sciences. 54 : 8, 655-658.
- Sharma, R.K. ve Bhati, D.S., 1984. A promising variety of fenugreek for Rajasthan and Gujarat. Indian-Cacao, ArecaNut and Spices Journal, 8 : 1, 14-15.